

EKSEMPELSAMLING

NABOFORHOLD OG GÆSTER I VEJEN

DRIFT

MAJ 2016

VEJREGLER

FORORD

Denne eksempelsamling omhandler typiske forhold, som personalet hos kommunernes vejmyndighed kan komme ud for i deres hverdag, og hvordan de er løst i konkrete tilfælde. De her anførte tidsfrister i henstillinger, påbud mv. kan bruges som vejledende ved tilsvarende problemstillinger men skal nøje vurderes og tilpasses den givne situation.

Eksemplerne tager udgangspunkt i nogle af de situationer, der omhandles i vejreglerne "Vedligehold af færdselsarealet" og "Vedligehold af det færdselsfrie areal" samt "Håndbog for drift af veje og stier". Forslag til yderligere eksempler kan sendes til vejregelgruppen for mulig medtagelse i næste udgave.

Udført under Vejregelgruppe Drift og vedligehold af vejarealer, som i perioden havde følgende sammensætning:

John Allan Pedersen, Viborg Kommune (formand indtil december 2015)
Henrik Majlund, Henrik Majlund ApS (fagsekretær indtil december 2015)
Erling Kristiansen, Sweco Danmark A/S (fagsekretær fra januar 2016)
Ole Hardt, Vejdirektoratet (VRS)
Holger Clausen Duus, Sønderborg Kommune
Helle Mærsk, Svendborg Kommune
Allan Lyng Hansen, Horsens Kommune (som formand fra januar 2016)
Lars Ole Rugtved, Kaj Bech A/S
Lone Krogsgaard, Niras
Ole Zilstorff Dalgaard, Ringkøbing-Skjern Kommune
Anders Jenrich, Vejdirektoratet (fra januar 2016).

Udarbejdelsen af nærværende eksempelsamling er foretaget af COWI:

Ulla L. Sørensen
Mads Sanddal Jeppesen
Peter Mortensen
støttet af en ad hoc gruppe fra vejregelgruppen.

INDHOLDSFORTEGNELSE

1	TILLEDNING AF VAND TIL VEJENS AREAL	4
2	OPRETHOLDELSE AF FRITRUMSPROFIL	6
3	ALMEN RÅDEN OVER VEJAREAL	8
4	TILSVINING AF KØREBANEN	10
5	OPSÆTNING AF PRIVATE SKILTE PÅ VEJAREAL	12
6	ADGANG ETABLERET UDEN TILLADELSE	14
7	SIKRING AF VEJAREAL I FORHOLD TIL NABOER	16
8	FJERNELSE AF KØRETØJER	18
9	VAREUDSTILLING PÅ VEJAREAL	20
10	JORDVOLD PÅ NABOAREAL SOM PÅVIRKER VEJENS DRIFTSSITUATION	22

Fotos er venligst stillet til rådighed af:

Figur 1: Favrskov Kommune

Figur 2: Erling Kristiansen

Figur 3: Horsens Kommune

Figur 4: Ringkøbing Skjern Kommune

Figur 5: Mads Sanddal Jeppesen

Figur 6: Horsens Kommune

Figur 7: Ringkøbing Skjern Kommune

Figur 8: Horsens Kommune

Figur 9: Erling Kristiansen

Figur 10: Fyens Stiftstidende ©.

1 TILLEDNING AF VAND TIL VEJENS AREAL

Ved den daglige drift konstateres, at en grundejer leder tag- og overfladevand fra sin grund til vejens afvandringsrøft.



Figur 1 Ulovligt udløb til vejgrøft.

1.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Det fremgår af vejlovens § 82, at overfladevand og spildevand ikke må ledes til vejens areal eller grøfter uden tilladelse fra vejmyndigheden.

Bestemmelsen betyder, at enhver form for tilledning af vand – spildevand, overfladevand mv. – til vejens areal, vejens vejafvanding mv. kun må ske med vejmyndighedens tilladelse. Vejmyndigheden skal i den forbindelse navnlig varetage hensynet til afviklingen af trafikken på vejen og holde denne op imod miljø- og sundhedsmæssige hensyn samt de særlige forhold, som de klimamæssige ændringer indebærer. Bestemmelsen omfatter kun tilledning, det vil sige tilfælde, hvor der er gjort en aktiv foranstaltning for at lede vandet ud på vejarealet. Det er derimod ikke ved naturlige terrænforhold, og disse situationer må løses i samarbejde mellem grundejeren og vejmyndigheden.

Der er generel hjemmel i vejlovens § 136 til at kræve ulovlige forhold bragt til ophør.

Ved udstedelsen af et påbud skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

1.2 Håndtering

Vejmyndigheden har i forbindelse med periodisk rensning af grøfter konstateret, at en ejendom leder vand fra en befæstet indkørsel og hustag ud til vejens grøft.

Vejmyndigheden får bekræftet hos det lokale spildevandsselskab, hvad status for ejendommen er. Spildevandsselskabet oplyser, at ejendommen ligger i et område, hvor der er pligt til selv at håndtere regnvand. Det vil i praksis være ved nedsivning eller ved afledning til et godkendt vandløb. Området har ikke fælleskloak eller separatkloak.

Vejmyndigheden skriver til grundejeren og oplyser, at udledning af overfladevand til vejens afvandingssystem ikke er tilladt. Vejmyndigheden oplyser i samme brev, at der efter en konkret vurdering af forholdene på stedet ikke kan forventes tilladelse til den pågældende udledning. Det er vigtigt, at vejmyndigheden oplyser dette, så man ikke senere kan blive mødt med, at man har givet et påbud uden at tage stilling til, om der rent faktisk ville kunne gives en tilladelse til udledning.

Vejmyndigheden meddeler grundejeren, at han skal fjerne ledningen og udløbet til grøften, og at man forventer, at det er sket inden 4 uger. Som service oplyser vejmyndigheden, at udledning af vand til vejens afvanding desuden er i strid med spildevandsplanen for området, men at dette spørgsmål håndteres af spildevandsselskabet.

Efter 4 uger konstaterer vejmyndigheden ved en besigtigelse, at grundejeren ikke har fjernet udledningen af vand til vejens grøft.

Vejmyndigheden kontakter ejeren pr. telefon og spørger til, om arbejdet er nær forestående. Ejeren oplyser, at det har han ikke tid til at gøre noget ved i øjeblikket.

Vejmyndigheden sender herefter et påbud til ejeren om at bringe udledningen af vand til ophør inden 4 uger, idet udledningen er i strid med vejloven, og at der efter en konkret vurdering ikke har kunnet gives tilladelse til udledning. I samme brev meddeles det, at sagen uden yderligere varsel vil blive overgivet til politiet til retlig forfølgelse, hvis ikke forholdet bringes i orden. Påbuddet er forsynet med klagevejledning.

Vejmyndigheden har ikke hjemmel til at udøve "selvtægt" og fjerne ledningen for grundejerens regning. En sådan løsning kræver en klar hjemmel i vejloven eller en akut fare for færdslen eller vejens anlæg.

2 OPRETHOLDELSE AF FRITRUMSPROFIL

Vejmyndigheden har modtaget flere borgerhenvendelser vedrørende manglende beskæring af beplantning ud for en udlejningsejendom.



Figur 2 Beplantning til gene for gående trafikanter.

2.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Det fremgår af vejlovens § 87, at vejmyndigheden kan kræve træer og anden beplantning på, over, ved og i vejareal fjernet, nedskåret, opstammet eller studset, når vejens vedligeholdelse eller hensynet til færdslen gør det nødvendigt.

Ved udstedelsen af et påbud skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger. Vejmyndigheden kan lade arbejdet udføre for ejerens regning, hvis vejmyndighedens krav ikke efterkommes inden for en fastsat frist.

2.2 Håndtering

Det er vejmyndighedens vurdering, at beplantningen langs fortovet er til gene for de gående trafikanter, idet beplantningen dækker det meste af den inderste række fliser.

Med henvisning til vejlovgivningen sender vejmyndigheden en henstilling til ejeren af den tilgrænsende ejendom omkring beskæring af beplantning. Der gives en passende tidsfrist i henstillingen til at få forholdet bragt i orden, i dette tilfælde 14 dage.

Der kommer ingen reaktion fra den pågældende grundejer, og forholdet blev ikke bragt i orden inden for den fastsatte tidsfrist.

Vejmyndigheden træffer afgørelse om at udstede et påbud vedrørende beskæring af beplantning langs fortov. Påbuddet meddeles ejeren af den tilgrænsende ejendom ved brev med henvisning til vejlovgivningen, og der gives en passende frist på 7 dage til at få forholdet bragt i orden. I påbuddet meddeles ligeledes, at vejmyndigheden vil foretage beskæringen af beplantningen for grundejerens

regning, såfremt grundejeren ikke imødekommer påbuddet. Med påbuddet er også en klagevejledning.

Grundejeren foretager sig intet inden for de 7 dage, der er sat som tidsfrist i påbuddet. Vejmyndigheden lader arbejdet udføre for grundejerens regning.

3 ALMEN RÅDEN OVER VEJAREAL

Igennem længere tid har der ud for en privat ejendom været anbragt sand mv. på vejarealet. Vejmyndigheden bliver bekendt med dette og kører til det pågældende sted for at besigtige forholdene.



Figur 3 Anbringelse af sand mv. på vejareal.

3.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Der må ikke uden vejmyndighedens tilladelse varigt eller midlertidigt anbringes affald, containere, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn, e.lign. Det fremgår af vejlovens § 80.

Det fremgår af vejlovens § 89, at vejmyndigheden skal forhandle med politiet, inden der gives tilladelse efter § 80.

I henhold til vejlovens § 81 kan vejmyndigheden udstede påbud om fjernelse af genstande mv., hvis disse er anbragt på vejarealet uden tilladelse efter § 80, og der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse. Såfremt et påbud ikke efterkommes, kan vejmyndigheden fjerne genstande mv. for den pågældendes regning. Vejmyndigheden og politiet kan straks og uden forudgående påbud fjerne genstande mv. for den pågældendes regning, når genstandene mv. er til ulempe eller til fare for færdslen.

Ved udstedelsen af et påbud skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

3.2 Håndtering

Ved besigtigelsen kommer vejmyndigheden i dialog med den pågældende grundejer, som oplyser om, at sandet mv. ligger på vejen med henblik på reparation af en vandskade på ejendommen. Det aftales på stedet, at grundejeren skal søge en rådighedstilladelse hos vejmyndigheden inden for en uge. Sagsbehandleren oplyser i den forbindelse, at en tilladelse vil blive tidsbegrænset til et par uger. Ved besigtigelsen gøres grundejeren opmærksom på, at afmærkning af det anbragte skal bringes i orden.

Grundejeren undlader at søge rådighedstilladelse, og 2 uger efter sender vejmyndigheden med henvisning til vejlovgivningen et varsel om påbud med en tidsfrist på 7 dage, hvori det bliver gjort tydeligt, at vejmyndigheden påtænker at træffe den afgørelse, at materialerne skal fjernes fra vejarealet. Vejmyndigheden modtager ingen bemærkninger i forbindelse med det fremsendte varsel om påbud, og der foretages intet i forhold til det anbragte.

Vejmyndigheden træffer dernæst en afgørelse om, at materialerne skal fjernes, og sender et påbud til grundejeren om dette med henvisning til vejlovgivningen. I påbuddet meddeles desuden, at såfremt materialerne ikke er fjernet fra vejarealet indenfor 7 dage, vil vejmyndigheden foranledige dem fjernet for grundejerens regning. Med påbuddet sendes også en klagevejledning.

Vejmyndighedens vurdering heraf og afgørelse om udstedelse af påbud om fjernelse af materialerne fra vejarealet bygger på følgende punkter:

- De anbragte materialer var til gene for gående trafikanter og til dels også kørende trafikanter, da hele fortovet og en del af kørebanen var spærret. Gående trafikanter måtte således passere stedet ved enten at gå ud på kørebanen eller krydse kørebanen til modsatte fortov, og kørende trafikanter kunne ikke passere hinanden på kørebanen
- Afmærkningen skal udføres iht. gældende afmærkningsbekendtgørelse
- Materialerne havde ligget der gennem længere tid, og grundejeren kunne ikke meddele, hvornår arbejdet ville være færdigt.

Inden for de 7 dage kontakter grundejeren vejmyndigheden med henblik på at få nogle få ekstra dages frist til at få materialerne fjernet, hvilket vejmyndigheden accepterer. Grundejeren fjerner efterfølgende materialerne til den aftalte tid.

4 TILSVINING AF KØREBANEN

Vejmyndigheden har ved borgerhenvendelse fået kendskab til, at der ligger jord på en offentlig vej på landet efter markkørsel. Det er ikke første gang, at vejmyndigheden får en henvendelse om jord på vejen netop dette sted.



Figur 4 Jord på vej efter jordkørsel.

4.1 Lov- og reguleringsgrundlag

I henhold til færdselslovens § 87 må der på vej ikke henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Det fremgår af vejlovens § 70, at hvis nogen på offentlig vej eller sti efterlader affald eller genstande, der kan være til ulempe for færdslen eller er særligt forurenende, kan vejmyndigheden eller politiet lade det efterladte fjerne for den pågældendes regning.

Ved udstedelsen af et påbud skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

4.2 Håndtering

Vejmyndigheden besigtiger stedet og kan konstatere, at det ser ud som sidste gang. Det er tydeligt, at jordsporet efter traktoren kan føres hen til en adgang til mark.

Det er et problematisk sted, da strækningen, hvorpå jorden ligger, er umiddelbart inden et skarpt sving, hvorfor bilister vil bremse ned netop på den strækning, og der vil være risiko for udskridning.

Vejmyndigheden har taget sine forholdsregler mod dette og har medbragt advarselstavler, som sættes op i god afstand fra stedet.

Da forureningen er til fare for færdslen, foranlediger vejmyndigheden rengøring af vejen med det samme uden forudgående påbud til gårdejereren.

Efterfølgende sender vejmyndigheden regningen til gårdejereren med et følgebrev, der beskriver forholdet og begrundet vejmyndighedens reaktion med henvisning til lovgivningen. Følgebrevet indeholder også en klagevejledning.

Følgebrevet er udformet som en henstilling til at vise hensyn til de øvrige trafikanter med følgende foranstaltninger, når der foretages markkørsel:

- I forbindelse med markkørsel og tilsvining af vej skiltes med advarselstavle A31 "Glat vej" med undertavle "Jordkørsel" 150-250 m før det forurenede sted
- Vejen rengøres hver dag efter arbejdets afslutning. Dog skræbes og/eller fejes vejen løbende, hvis der kommer meget jord/pløje på vejen
- Kommunen kan eventuelt tilkaldes til rengøring af vejen. Regningen sendes til gårdejereren.

Gårdejereren meddeles desuden, at såfremt der igen konstateres jord på vejen, som vejmyndigheden i det konkrete tilfælde vurderer er til ulempe/fare for færdslen, vil det blive fjernet uden påbud for gårdejerens regning.

5 OPSÆTNING AF PRIVATE SKILTE PÅ VEJAREAL

Vejmyndigheden har modtaget en ansøgning fra en grundejerforening om at opsætte et antal "NABOHJÆLP"-skilte i et større boligområde – altså skilte, der opsættes med kriminalpræventive formål.



Figur 5 Opsætning af skilt med NABOHJÆLP.

5.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Det kræver vejmyndighedens tilladelse at opsætte private skilte på eller ud over den offentlige vejs areal. Det fremgår af vejlovens §§ 80 og 86. Det fremgår desuden af vejlovens § 89, at vejmyndigheden først må give en tilladelse, når sagen har været forelagt politiet.

Hvis det er nødvendigt at grave i vejens areal, skal der søges tilladelse efter vejlovens § 73.

Det fremgår af færdselslovens § 99, stk. 2, at private skilte ikke må anbringes på eller i forbindelse med færdselstavler, signalanlæg og færdselsafmærkning.

Ved udstedelsen af et påbud eller en tilladelse med vilkår, skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

5.2 Håndtering

En grundejerforening ønsker at opsætte NABOHJÆLP-skilte ved en række boligveje i grundejerforeningens område for at mindske risikoen for indbrud.

Vejmyndigheden har tidligere modtaget en række af disse ansøgninger fra forskellige grundejerforeninger og beboergrupper og gør det stadig. Da der typisk er tale om beskedne skilte, der kan opsættes uden problemer, er vejmyndigheden blevet træt af, at ansøgningerne skal forelægges politiet til godkendelse hver gang.

Vejmyndigheden giver almindeligvis tilladelse til opsætning af NABOHJÆLP-skilte på boligveje, og vejmyndigheden er da normalt også positivt indstillet over for skiltene, da de tilsyneladende har en god effekt, og da de er led i en landsdækkende kampagne.

Vejmyndigheden kontakter politiet og foreslår at aftale nogle retningslinjer og rammer for opsætning af NABOHJÆLP-skilte. Formålet er at fastslå, i hvilke situationer vejmyndigheden kan godkende skiltene uden at skulle høre politiet.

Vejmyndigheden og politiet drøfter situationen og kommer frem til, at politiets godkendelse ikke er nødvendig, hvis disse betingelser opfyldes:

- Skiltet må ikke dække for færdselstavler
- Skiltet må ikke placeres trafiksikkerhedsmæssigt uhensigtsmæssigt. Det må for eksempel ikke forringe oversigtsforholdene
- Skiltet må ikke opsættes på galger eller standere til færdselsskiltning. Det må fx ikke monteres på standere til forbuds- eller vigepligtstavler. Skiltet skal således have en separat stander
- Vejmyndigheden kan forlange skiltet fjernet, hvis ovenfor nævnte betingelser ikke overholdes
- At eventuelle vejere (ved private fællesveje) er orienteret og har accepteret opsætningen.

Grundejerforeningen indsender en ansøgning via kommunens digitale ansøgningsportal. Da det digitale kortværk i kommunens ansøgningsportal ikke er særligt anvendeligt i forhold til at vise en placering, forlanger vejmyndigheden, at der medsendes et kortbilag med en præcis angivelse af placeringen af skiltene.

Vejmyndigheden foretager en vurdering af ansøgningen fra grundejerforeningen. Vejmyndigheden konstaterer, at i ingen tilfælde er det nødvendigt at søge politiets godkendelse, da alle skilte overholder politiets betingelser.

I et par tilfælde vurderer vejmyndigheden, at skiltene skal have en lidt anden placering af hensyn til oversigtsforholdene på grund af et smalt fortov. Vejmyndigheden er i dialog med grundejerforeningen om dette, og grundejerforeningen accepterer denne justering.

Vejmyndigheden giver endelig tilladelse efter at have vurderet, at det ikke er nødvendigt at foretage partshøring af naboerne til skiltene. Det vurderer vejmyndigheden ikke er nødvendigt, da skiltene har en beskeden størrelse og ikke medfører nogen begrænsninger eller ulemper for ejerne af de tilgrænsende ejendomme. Da tilladelsen indeholder vilkår, er den forsynet med klagevejledning.

Vejmyndighedens tilladelse indeholder - ud over de generelle vilkår, der er aftalt med politiet - også nogle yderligere betingelser, som grundejerforeningen skal overholde:

- Skiltene er private og skal vedligeholdes af grundejerforeningen i hele deres levetid
- Vejmyndigheden kan forlange skiltene fjernet uden udgift for vejmyndigheden, hvis arealet skal bruges til andet vejformål, fx en ændring af vejens tværprofil.

Grundejerforeningen sætter skiltene op som ansøgt og aftalt med vejmyndigheden.

6 ADGANG ETABLERET UDEN TILLADELSE

Vejmyndigheden blev opmærksom på, at der uden tilladelse var anlagt en ekstra adgang fra en parcelhusejendom til en kommunevej. Vejmyndigheden blev opmærksom på problemet, da der blev klaget over jernpladerne, som var lagt på fortovet. Der var heller ikke søgt rådighedstilladelse til placering af jernpladerne på fortovet.



Figur 6 Adgang anlagt uden tilladelse.

6.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Der må ikke uden vejmyndighedens tilladelse etableres nye adgange og udvidelse af eksisterende adgange til offentlige veje og stier. Det fremgår af vejlovens § 49. Det fremgår ligeledes af vejlovens § 49, at den, der ansøger om en ny adgang eller udvidelse af eksisterende adgang til en offentlig vej eller sti, afholder udgifterne til etablering, medmindre andet er aftalt mellem vejmyndigheden og ansøgeren.

Der må ikke uden vejmyndighedens tilladelse varigt eller midlertidigt anbringes affald, containere, materiel, materialer, løsøregenstande, skure, skurvogne, boder, automater, skilte, reklamer, hegn, e.lign. Det fremgår af vejlovens § 80. Det fremgår af vejlovens § 89, at vejmyndigheden skal forhandle med politiet, inden der gives tilladelse efter § 80.

I henhold til vejlovens § 81 kan vejmyndigheden udstede påbud om fjernelse af genstande mv., hvis disse er anbragt på vejarealet uden tilladelse efter § 80, og der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse. Såfremt et påbud ikke efterkommes, kan vejmyndigheden fjerne genstande mv. for den pågældendes regning. Vejmyndigheden og politiet kan straks og uden forudgående påbud fjerne genstande mv. for den pågældendes regning, når genstandene mv. er til ulempe eller til fare for færdslen.

Ved udstedelsen af et påbud eller en tilladelse med vilkår, skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

6.2 Håndtering

Vejmyndigheden sender en partshøring til den pågældende grundejer, hvori det oplyses, at det ikke er lovligt at etablere en adgang til offentlig vej uden vejmyndighedens tilladelse. Vejmyndigheden meddeler desuden i partshøringen, at man påtænker at træffe den afgørelse, at adgangen skal nedlægges. Der sættes en tidsfrist for grundejeren til at komme med bemærkninger vedrørende sagen.

Grundejeren kommenterer på partshøringen og oplyser i den forbindelse, at adgangen er etableret, for at han kan parkere sin bil nummer to på egen grund. Endvidere oplyser han, at der er flere beboere på vejen, som har udvidet deres adgange til vejen eller har 2 adgange med ramper. Han oplyser, at jernpladerne er lagt for ikke at ødelægge fortovsfliserne, indtil han får dem skiftet til kørebanelfliser.

Vejmyndigheden besigtiger området og kan konstatere, at adgange til stort set alle ejendomme på vejen har 8-10 meter brede ramper, og flere ejendomme har også 2 adgange.

Vejen er en lukket parcelhusvej med et mindre antal ejendomme. Vejmyndigheden vurderer derfor, at der ikke er noget trafiksikkerhedsmæssigt til hinder for, at han bibeholder den nyetablerede adgang.

Vejmyndigheden kan heller ikke sagligt begrunde, at han ikke må bibeholde adgangen, dette set i forhold til at flere ejendomme på vejen har 2 adgange af ældre dato eller meget brede ramper. Vejmyndigheden har ikke tidligere reageret på disse forhold.

Vejmyndigheden beslutter derfor at meddele den pågældende grundejer tilladelse til den nyetablerede adgang bl.a. på betingelse af, at der for grundejerens regning bliver lagt kørebanelfliser i fortovet. Da tilladelsen er betinget, er den forsynet med klagevejledning.

7 SIKRING AF VEJAREAL I FORHOLD TIL NABOER

Vejmyndigheden konstaterer, at en gårdejer tilsyneladende har pløjet skelpælene op langs en kommunevej, og at der efterhånden er bortpløjet en del af vejens rabat.



Figur 7 Pløjning af vejens rabat.

7.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Vejmyndigheden har pligt til at lade offentlige veje udskille i matriklen. Det betyder, at vejens skel skal afmærkes og måles op, således at der ikke kan opstå tvivl om, hvor skellet ligger. Det fremgår af vejlovens §§ 60 og 61. Det fremgår desuden af vejlovens § 60, at der ikke kan vindes hævd over et vejareal, hvis skellet er afmærket og målt op, altså hvis vejen er udskilt i matriklen.

Ifølge udstykningslovens § 45 er det forbudt at fjerne eller beskadige skelmærker.

Ved udstedelsen af et påbud eller en tilladelse med vilkår, skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

7.2 Håndtering

I forbindelse med tilsyn langs en større kommunevej i det åbne land bliver vejmyndigheden opmærksom på, at der tilsyneladende bliver pløjet meget tæt på kørebanen.

Vejmyndigheden har for få år siden bekostet en afmærkning af skellet med skelpæle og afsluttet udskillelse i matriklen. Dette tyder derfor på, at skelpælene er pløjet op, og måske er der inddraget rabatareal til marken. Vejmyndigheden har ikke selv ressourcer eller beføjelser til at træffe afgørelse om skellets rette beliggenhed. Det er derfor nødvendigt at inddrage den praktiserende landinspektør, der i sin tid har gennemført afmærkningen og den matrikulære sag.

Situationen falder ind under begrebet faktisk forvaltning, hvilket betyder at vejmyndigheden ikke skal træffe afgørelse efter en ansøgning, eller fordi man ønsker at ændre på vejforholdene. Der er tale om at opretholde forholdene som de var. Reelt er der således kun tale om et driftsmæssigt spørgsmål. Da vejmyndigheden imidlertid påtænker at sende regningen for nye skelpæle videre til anden part, må vejmyndigheden ikke undlade at høre om modpartens holdning til sagen.

Vejmyndigheden skriver indledningsvist til gårdejereren og gør opmærksom på, at vejmyndigheden for kun fire år siden gennemførte en udskillelse af vejen, og at skellet ved den lejlighed blev afmærket med jernrør med skelmærker. Vejmyndigheden er godt klar om, at skelpæle med tiden går tabt, især op mod dyrkede arealer, men efter vejmyndighedens mening er det uacceptabelt, at det sker så hurtigt, ikke mindst fordi gårdejereren for fire år siden har skrevet under på, at han godkender det nye skel og afmærkningen af det.

Gårdejereren svarer tilbage, at han ikke kender noget til sagen, da marken er bortforpagtet. Han agter derfor ikke at gøre mere ved sagen, men henviser til forpagteren. Han sender vejmyndigheden en kopi af forpagtningsaftalen.

Vejmyndigheden skriver tilbage til gårdejereren og forpagteren, at man agter at rekvirere en genafmærkning af skellet med nye skelpæle, og at udgiften hertil i henhold til udstykningsloven skal betales af den, der har fjernet skelpælene. Alt tyder derfor på, at regningen skal betales af forpagteren.

Forpagteren svarer, at han intet kender til sagen, da han på grund af sygdom har haft en maskinstation til at foretage den seneste pløjning.

Vejmyndigheden svarer forpagteren, at han ved at have indgået en lejeaftale er juridisk ansvarlig for dyrkningen, herunder også det arbejde, som maskinstationen udfører for hans regning. Hvis han mener, at maskinstationen er ansvarlig, må han rette kravet videre mod maskinstationen.

Vejmyndigheden anmoder den praktiserende landinspektør om at foretage en ny afmærkning af skellet. Da skellet er afmærket og målt op for kun fire år siden, er det tilstrækkeligt at bruge opmålingen fra dengang som grundlag for genafmærkningen. Hvis der var gået mange år, havde det derimod været nødvendigt at tage stilling til, om skellet havde ændret sig på grund af labile grænser (fx vandløb) eller hævd (vejen kan godt vinde hævd på et privat areal, men det modsatte kan ikke lade sig gøre).

Den praktiserende landinspektør foretager en afmærkning af skellet med nye skelpæle. Da der er tale om kun få år gamle måloplysninger af god kvalitet, er det ikke påkrævet, at gårdejereren tiltræder det genafmærkede skel. Dette kunne have været nødvendigt, hvis der var tale om gamle måloplysninger af mere tvivlsom kvalitet, og hvis der var stor uoverensstemmelse mellem måloplysningerne og forholdene i marken.

Den praktiserende landinspektør skriver til gårdejereren, at han har genafmærket skellet, således som det blev fastlagt og afmærket for fire år siden.

Landinspektøren sender en regning for arbejdet til vejmyndigheden, der i første omgang lægger ud og betaler regningen. Herefter sender vejmyndigheden en regning til forpagteren, idet vejmyndigheden herefter kan benytte det kommunale inddrivelsesapparat, hvis der bliver problemer med betalingen (fx hvis forpagteren nægter at betale). Da kommunen har besluttet, at udgiften skal afholdes af forpagteren, skal brevet med kommunens beslutning og regningen forsynes med klagevejledning.

8 FJERNELSE AF KØRETØJER

Vejmyndigheden har modtaget en borgerhenvendelse om, at der holder en bil parkeret i græsrabat. Borgeren meddeler, at bilen har holdt parkeret der i et par dage.



Figur 8 Bil parkeret i skillerabat.

8.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Parkering i rabat reguleres efter færdselslovens § 28, idet standsning eller parkering ikke må ske på cykelsti, gangsti, yderrabat eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, helleanlæg o.lign. Reglerne kan dog være fraveget i en kommunal parkeringsbekendtgørelse efter færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1.

Uden for tættere bebygget område kan et køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, dog standses eller parkeres med hele eller en del af køretøjet i yderrabatten eller med en del af køretøjet på fortov.

Tættere bebygget område er i færdselsloven områder, der ligger inden for byskiltene (50 km-zonen), uanset om området efter planloven er by- eller landzone. Det fremgår af færdselslovens § 2, nr. 27.

Politiet kan iht. færdselslovens § 123 foranledige et køretøj fjernet, hvis det henstår på et af færdselslovens omfattet område, såfremt 1) køretøjet er henstillet i strid med gældende bestemmelser om standsning eller parkering, 2) køretøjet er havareret eller i øvrigt defekt eller 3) køretøjet er registreringspligtigt, men henstår uden nummerplader.

8.2 Håndtering

Vejmyndigheden kontakter kommunens parkeringskontrol, som foretager en besigtigelse og konstaterer, at parkeringen er foretaget i skillerabat mellem kørebane og fortov langs en offentlig vej i tættere bebygget område. P-vagten sætter en afgift i forruden af bilen.

P-vagten besigtiger stedet et par dage efter og konstaterer, at bilen fortsat er parkeret det samme sted med afgiften i forruden. P-vagten kontakter politiet, som overtager sagen herfra.

I første omgang tager politiet kontakt til ejeren af bilen med henblik på at få den fjernet. Politiet meddeler P-vagten, at de i første omgang ikke vil foranledige fjernelse af bilen efter færdselslovens § 123, da den ikke holder til ulempe for færdslen.

Hvis kommunen ikke havde haft en P-vagt ordning, skulle politiet have været kontaktet direkte.

9 VAREUDSTILLING PÅ VEJAREAL

Vejmyndigheden har modtaget en ansøgning om at placere vareudstilling på vejareal ud for en nyetableret tøjbutik.



Figur 9 Vareudstilling på vejareal.

9.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Det til en offentlig vej hørende areal må ikke uden vejmyndighedens tilladelse anvendes til vareudstilling. Det fremgår af vejlovens § 80.

Det fremgår af vejlovens § 89, at vejmyndigheden skal forhandle med politiet, inden der gives tilladelse.

I henhold til vejlovens § 81 kan vejmyndigheden udstede påbud om fjernelse af genstande mv., hvis disse er anbragt på vejarealet uden tilladelse, og der ikke efterfølgende kan meddeles tilladelse. Såfremt et påbud ikke efterkommes, kan vejmyndigheden fjerne genstande mv. for den pågældendes regning. Vejmyndigheden og politiet kan straks og uden forudgående påbud fjerne genstande mv. for den pågældendes regning, når genstandene mv. er til ulempe eller til fare for færdslen.

Ved udstedelsen af et påbud eller en tilladelse med vilkår, skal der efter forvaltningslovens § 25 gives klagevejledning. Det fremgår af vejlovens § 132, at afgørelser efter vejloven kan påklages til transportministeren (Vejdirektoratet) med en klagefrist på 4 uger.

9.2 Håndtering

Den nye tøjbutik ligger på et sted, hvor fortovet er 3 m bredt, og kommunen vurderer, at der kan placeres vareudstilling ud for butikken uden gene for færdslen.

Kommunen har tidligere i samarbejde med politiet udarbejdet retningslinjer og rammer i forbindelse med behandling af ansøgninger om vareudstillinger. Disse retningslinjer er beskrevet i kommunens regulativ for anvendelse af offentlige vejarealer.

Med henvisning til regulativet meddeler kommunen ansøgeren tilladelse til at etablere vareudstilling ud for sin butik under følgende vilkår:

- Tilladelsen gælder kun opstilling ud for butikkens egen facade, og må kun benyttes til varer, der sælges i butikken
- Det opstillede skal stå op til facaden
- Det opstillede må ikke blokere indgangspartier, opgange, porte, cykelstier o.lign. Adgang til vejens udstyr må ikke hindres
- Det opstillede må ikke placeres i den primære ganglinje. Der skal friholdes mindst 1,5 m til fri passage
- Det opstillede må ikke være til fare eller gene for forbipasserende. Vareudstillingen skal sikres, således at der ikke er risiko for at den, eller dele af den, vælter ud på ganglinje, cykelsti eller kørebane. Lysmaster, træer og skiltestandere må ikke anvendes som støttestativ, og det opstillede må ikke fastgøres i belægningen
- Tilladelsen gælder kun opstilling i butikkens åbningstid
- I forbindelse med renovering på/ved din ejendom, ved ledningsarbejde, vejarbejde, byfornyelse, arrangementer o.lign. har kommunen ret til at disponere over vejarealet, uanset at du er givet tilladelse til vareudstilling
- Hvis du ikke længere ønsker at gøre brug af tilladelsen, skal du informere kommunen om dette. Ved en sådan meddelelse bortfalder tilladelsen
- Tilladelsen kan tilbagekaldes, enten fordi vilkårene i tilladelsen ikke overholdes, eller fordi forholdene på vejarealet har ændret sig på en sådan måde, at en ansøgning om det, der er givet tilladelse til, ikke længere ville kunne imødekommes.

Da tilladelsen indeholder vilkår, er den forsynet med klagevejledning.

10 JORDVOLD PÅ NABOAREAL SOM PÅVIRKER VEJENS DRIFTSSITUATION

Vejmyndigheden bliver opmærksom på, at en virksomhed har ryddet et eksisterende beplantningsbælte og påbegyndt anlæg af en jordvold langs en mindre kommunevej. På grund af ferie, er jordvolden færdiganlagt, inden vejmyndigheden reagerer over for virksomheden.



Figur 10 Påfyldning til jordvold langs kommunevej. Fyens Stiftstidende ©.

10.1 Lov- og reguleringsgrundlag

Efter vejlovens § 73 kræver det tilladelse, at foretage udgravning eller påfyldning nærmere vejens areal end 3 m. Det gælder desuden, at den, der foretager byggeri, udgravning eller opfyldning, skal træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at afværge fare eller ulempe for færdslen, herunder sikring mod udskriden eller beskadigelse af vejarealet eller af de ledninger, kabler, standere mv., der er anbragt i arealet.

Hvis jordbundens art nødvendiggør det, kan vejmyndigheden stille krav om iagttagelse af særlige sikkerhedsforanstaltninger eller om en mindre skråningshældning eller fastsætte en større afstand fra vejen, inden for hvilken udgravning eller opfyldning ikke må foretages.

Langs overordnede veje er der ofte fastsat byggelinjer med grundlag i vejlovens § 40. En byggelinje er et forbud mod byggeri og andre anlæg af blivende art, der kan være til hinder for en fremtidig udvidelse af vejen eller være til ulempe for færdslen generelt ("færdsdens tarv").

10.2 Håndtering

Midt i sommerferien modtager kommunen en opringning fra formanden for en grundejerforening om, at en virksomhed har ryddet et eksisterende beplantningsbælte, der afskærmer fabrikken mod en kommunevej og grundejerforeningens område, der ligger på den modsatte side af vejen.

Vejmyndigheden sender en medarbejder fra driftsafdelingen ud til den pågældende kommunevej, hvor han ikke alene konstaterer, at beplantningsbæltet er fjernet, men også at virksomheden har tilkørt mange vognlæs jord og er i fuld gang med at etablere en jordvold langs kommunevejen, det

vil sige inden for den zone på 3 m langs vejen, hvor det ikke er tilladt at foretage udgravning eller påfyldning.

Medarbejderen fra driftsafdelingen orienterer sin kollega i myndighedsgruppen, der i første omgang kontakter virksomheden telefonisk. På grund af industriferien er virksomheden lukket, og der er telefonsvarer på.

Vejmyndighedens medarbejder konstaterer, at der ikke er søgt om tilladelse til at anlægge jordvolden og overvejer derefter situationen: Er arbejdet af en sådan art, at det kan udgøre en akut fare for vejens anlæg eller for færdslen, således at der bør gives et akut standsningspåbud, eller er det tilstrækkeligt at indlede en normal sagsbehandlingsprocedure?

Medarbejderen i myndighedsgruppen kontakter desuden sine kollegaer i kommunens planafdeling, miljøafdeling og byggesagsafdeling, da han vil sikre sig, om der også er behov for godkendelse i forhold til lokalplaner, miljøbeskyttelsesloven eller byggelovgivningen. Da sagen bør samordnes i kommunens teknik- og miljøforvaltning, udpeges der en ansvarlig koordinator.

Det vurderes, at der ikke er nogen akut risiko for vejens anlæg eller for færdslen. Derfor skriver kommunen til virksomheden og gør opmærksom på, at anlæg af jordvolden kræver tilladelse efter vejlovens § 73. Vejmyndigheden gør i sin del af brevet opmærksom på, at afstrømning af vand fra jordvolden må forventes at kunne udgøre et problem, da det tidligere beplantningsbælte og terrænets hældning tidligere har sørget for, at vand ikke strømmede til vejens areal fra fabriksområdet. De andre afdelingers bemærkninger til sagen er med i samme brev.

Virksomheden skriver tilbage, at jordvolden anlægges af tilkøbt fyldjord for at skærme fabriksbygningerne af mod naboerne, der gennem længere tid har følt sig generet af støj fra virksomheden. Efter virksomhedens opfattelse vil vand fra jordvolden ikke udgøre noget særlig stort problem, især ikke når volden vokser til.

Byggesagsafdelingen, miljøafdelingen og planafdelingen har alle bemærkninger til sagen: Jordvolden kræver ikke byggetilladelse. Tilkørsel af fyldjord kræver tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven. Jordvolden skal plantes til, da det er et krav i lokalplanen, at der skal være et afskærmende beplantningsbælte langs kommunevejen. I myndighedsgruppen vil man desuden stille krav om, at der etableres en grøft ved jordvoldens fod for at forhindre afstrømmende vand til vejen. Kommunen sender – efter høring af naboerne, herunder grundejerforeningen – et udkast til afgørelse til virksomheden. I forhold til vejloven vil der være tale om en tilladelse, der gives med det vilkår, at der skal anlægges afvanding (grøft eller trug) langs jordvoldens fod, således at der ikke sker afstrømning til vejen.

Virksomheden accepterer kommunens vilkår efter vejloven og oplyser, at der anlægges afvandingstrug, når jordvolden er færdiggjort. Desuden tilplanter jordvolden, hvilket med tiden vil begrænse afstrømningen.

Kommunen giver den endelige tilladelse til at anlægge jordvolden. Tilladelsen er forsynet med klagevejledning. Nogen tid efter foretager kommunen en besigtigelse for at konstatere, om arbejdet er udført som forudsat.



Niels Juels Gade 13
Postboks 9018
1022 København K
Telefon 7244 3333

vd@vd.dk
vejdirektoratet.dk

vejregler@vd.dk
vejregler.dk

EAN: 9788793248328

